

Mijn meisjesnaam: Hofman

Bijna 21 jaar was mijn achternaam Hofman, een maand voordat ik 21 werd trouwde ik met Martien de Bok en toentertijd, in 1980, was het nog heel gebruikelijk dat je de naam van je man ging gebruiken. En dan wordt je achternaam ineens je meisjesnaam. Het wende snel en ik heet dan ook al jarenlang 'gewoon' Louise de Bok. De laatste jaren gebruik ik regelmatig mijn meisjesnaam weer, voornamelijk voor mijn foto activiteiten. Mijn familie-verhalen plaats ik op dezelfde website: www.louisehofman.nl

Inmiddels is Hofman al veel langer mijn meisjesnaam als dat het mijn achternaam was.

Hofman, waar komt die naam vandaan, ja natuurlijk van mijn vader, en zijn vader enz. Maar het is ook een echte Aalsmeerse naam. Hij is zelfs opgenomen in het 6^e boek van de Aalsmeerse Stambomen. Het mooie van zo'n boek is dat ik terug kan zien wanneer de eerste Hofman naar Aalsmeer kwam. En daar lees ik dan ook dat mijn voorvader Velten Veltensz Hofman rond 1579 geboren is in (waarschijnlijk Rietberg) Duitsland, hij trouwde met de Amsterdamse Barentge Barentsdr en werd schoenmaker in Amsterdam.

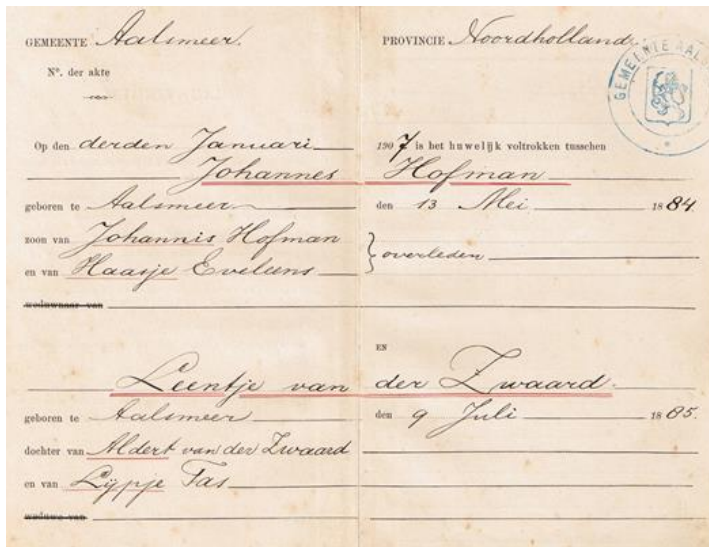
In 1615 werd hij benoemd als schoolmeester in Aalsmeer en ik citeer uit het stambomenboek: *In die tijd was de schoolmeester ook koster, voorlezer en voorzanger in de kerk en doodgraver. Uit de inwonerslijst van Aalsmeer van 1623 blijkt dat er 11 kinderen in de kost waren. (zelf had hij uit 2 huwelijken 5 kinderen). Tot 1645 vervulde Velten het ambt van schoolmeester. Toen vond men hem te oud en probeerde men hem onder enkele mooie beloften vrijwillig te laten vertrekken. Velten Veltensz weigerde dit, hetgeen leidde tot een gedwongen ontslag in 1645. In april 1646 werd hij met vrouw, kinderen en huisraad op straat gezet. Enkele schepenen hadden bezwaar tegen deze gang van zaken rond iemand die de gemeenschap zo lang had gediend. Er volgde een proces voor het Hof van Holland. Uiteindelijk werd Velten Veltensz Hofman in het gelijk gesteld en kreeg hij een uitkering van achthonderd gulden (voor achterstallig tractement en geleden schade bij de uit huiszetting).*

Tussen mijn stamvader Velten (1579) en mijn overgrootvader Johannes (1884) zitten nog 8 Hofmannen. In de eerste lijnen zijn de Hofmannen Schouten en Schepenen, later vooral teelmannen en bloemisten. Zo ook mijn opa en zijn vader.

En over mijn opa en zijn ouders wil ik graag vertellen . . .

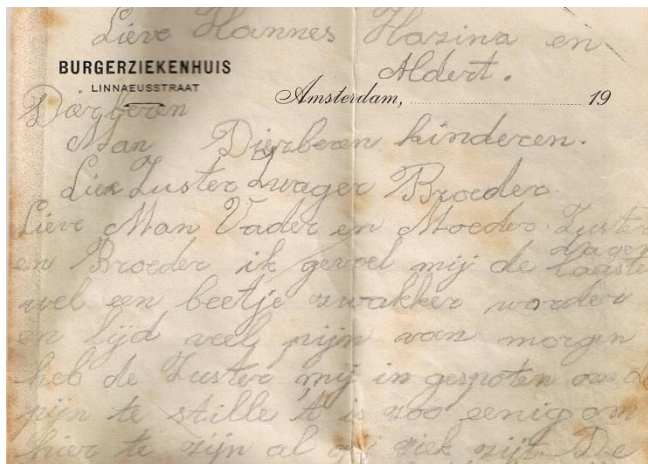
Mijn overgrootvader Johannes was getrouwd met Leentje van der Zwaard, zij kregen 2 kinderen, de oudste was een dochter Hazina en daarna kwam mijn opa, Aldert Johannis, geboren op 29 augustus 1911. Het gezin woonde aan het Molenpad in Aalsmeer, toen nog gelegen evenwijdig aan wat nu de van Cleeffkade is. Het Molenpad moest in 1962 plaatst maken voor het nieuwe raadhuis en raadhuisplein.

VOORNAEM.	KINDEREN UIT DIT HUWELIJK GEBOREN.			
	GEBOREN		OVERLEEDEN	
	JA	DAK	JA	DAK
1. <i>Klarina</i>	<i>Aalsmeer</i>	<i>9 Januari</i>		
2. <i>Aldert Johannes</i>	<i>id.</i>	<i>29 Aug 1881</i>		
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				

Mijn overgrootmoeder is gestorven op 5 november 1916, ze was pas 31 jaar oud. Mijn opa was toen 5 jaar oud, zijn zus 9 jaar. Zij was erg ziek en heeft lange tijd in het Burgerziekenhuis in de Amsterdamse Linneusstraat gelegen. Op het briefpapier van het ziekenhuis heeft zij een afscheidsbrief geschreven aan haar man, kinderen en ouders. Ik vind het heel bijzonder dat deze brief uit 1916 nog steeds in onze familie is.

Vlak nadat mijn overgrootmoeder Leentje gestorven was heeft haar man een pluk van haar prachtige rood/bruine haar afgeknipt en dat is verwerkt in een horlogeketting. Zo had hij toch altijd iets van zijn lieve vrouw bij zich. De horlogeketting is ook nog steeds in onze familie. Het is een

heel bijzonder gevoel om dit sieraad in je hand te hebben en je vingers te laten gaan over het zacht mooie haar wat er als een soort vlecht in verwerkt is . . .

Mijn overgrootvader kon niet voor de twee kleine kinderen zorgen en zij werden de eerste jaren grootgebracht bij familie aan de Uiterweg.

Zes jaar na het overlijden van zijn eerste vrouw is Johannes getrouwd met Leentje Batenburg, dat was in 1922, mijn opa en zijn zus waren inmiddels 11 en 15 jaar oud. In 1926 kregen zij een (half) zusje Johanna.

Johanna was de tante van mijn vader en ik ken haar nog steeds als tante Jopie. Ze woont in Aalsmeer en zo af en toe spreek ik haar nog. Ook haar moeder (mijn opoe Hofman) heb ik goed gekend. Opoe Hofman woonde vlak bij ons aan de Dijk en later is ze verhuisd naar "Rustoord" in Aalsmeer. Ze is overleden in 1981, zij was toen 91 jaar en ik was 21 jaar.

Johannes was kweker en mijn opa moest de kwekerij van zijn vader overnemen, dat was vroeger nu eenmaal zo. Mijn opa had veel liever timmerman geworden of muzikant maar er was geen keuze. Er komt zeker nog een familie-verhaal over mijn opa want hij was de liefste opa die je maar kon bedenken.

Ik weet niet wanneer mijn overgrootvader de kwekerij die mijn opa overnam begonnen is, ik weet ook niet of hij al eerder ergens anders een kwekerij had. Wie weet kom ik dat nog eens aan de weet. De kwekerij van mijn overgrootvader en later van mijn opa, was op een perceel(tje) grond, achter Oosteindeweg 107 in Aalsmeer, aan de Ringvaart en lag tegenover Aalsmeerderdijk 200 in Aalsmeerderbrug (mijn ouderlijk huis) Johannes was al vroeg 'kinds' zoals ze dat toen noemde. Heel wat jaren hebben mijn opa en oma gezorgd dat hij een inkomen uit hun kwekerij kreeg. Johannes Hofman werd 69 jaar.